

Arrest

nr. 145 457 van 13 mei 2015
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 12 mei 2015 heeft ingediend (bij faxpost) om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten van 4 mei 2015.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 mei 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 mei 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Leen VANBRABANT, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat Stefaan MATROYE, die loco advocaat Edda MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 24 november 2014 een asielaanvraag in bij de bevoegde Belgische autoriteiten. Hij verklaarde geboren te zijn op 15 augustus 1998. Hij legde een geboorteakte voor die dateert van 21 oktober 2014.

1.2. Vingerafdrukkenonderzoek heeft aangetoond dat de vingerafdrukken van verzoeker op 12 september 2014 werden geregistreerd te Algeciras (Spanje) omwille van illegale binnenkomst.

1.3. Op 26 november 2014 werd een verzoek tot informatie gericht aan de Spaanse autoriteiten, op basis van artikel 34 van de Verordening (EU) nr. 604/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna: Dublin III-Verordening)

1.4. Op 27 november 2014 werd, ingevolge de twijfel van de Dienst Voogdij omtrent de leeftijd van verzoeker, te Antwerpen een medisch onderzoek verricht teneinde na te gaan of verzoeker al dan niet jonger is dan 18 jaar. Het resultaat van dit onderzoek luidde dat verzoeker op datum van het onderzoek ouder was dan 18 jaar, *"waarbij 22,6 jaar met een standaarddeviatie van een 2,5 jaar een goede schatting is"*.

1.5. Bij schrijven van 15 december 2014 deelden de Spaanse autoriteiten mee dat verzoeker op 13 augustus 2014 op illegale wijze Spanje binnen reisde en verklaarde de volgende identiteit te bezitten: Asong Yannick, geboren op 15.05.1991, staatsburger van Kameroen.

1.6. Op 19 december 2014 werd een einde gesteld aan de voogdij.

1.7. Op 16 januari 2015 werd een verzoek tot overname gericht aan de Spaanse autoriteiten.

1.8. Bij schrijven van 23 februari 2015 werd dit overnameverzoek ingewilligd op basis van artikel 13, 1 van de Dublin III-Verordening.

1.9. Op 4 mei 2015 werd een beslissing genomen tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten, onder een bijlage 26quater, met kennisgeving op 7 mei 2015.

Het betreft de bestreden beslissing.

2. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

2.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, §1, eerste lid van het procedurereglement van de Raad (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, §2, eerste lid van de vreemdelingenwet slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

2.2. *In casu* bevindt de verzoekende partij zich in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 van de Vreemdelingenwet. In dit geval wordt het uiterst dringend karakter van de vordering wettelijk vermoed.

Het uiterst dringende karakter van de vordering staat dan ook vast en wordt niet betwist door de verwerende partij.

2.3. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van artikel 51/5 van de vreemdelingenwet, van de artikelen 5 en 6 van de Programmawet van 24 december 2002, van de artikelen 6, 8 en 21 van de Dublin III-Verordening, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het legaliteitsbeginsel, van het principe van machtsoverschrijding, van het materieel motiveringsbeginsel, van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van het ontbreken van een rechtens en feitelijke juridische grondslag.

Uit het administratief dossier blijkt dat het verzoek tot overname van 16 januari 2015 aan de Spaanse autoriteiten steunt op artikel 13, 1 van de Dublin III-Verordening, dat als volgt luidt:

“Wanneer is vastgesteld, aan de hand van bewijsmiddelen of indirect bewijs, zoals omschreven in de twee in artikel 22, lid 3, van deze verordening genoemde lijsten, inclusief de gegevens zoals bedoeld in Verordening (EU) nr. 603/2013, dat een verzoeker op illegale wijze de grens van een lidstaat heeft overschreden via het land, de zee of de lucht of komende vanuit een derde land, berust de verantwoordelijkheid voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming bij die lidstaat. Die verantwoordelijkheid eindigt twaalf maanden na de datum waarop de illegale grensoverschrijding heeft plaatsgevonden.”

Dit verzoek tot overname werd gericht aan de Spaanse autoriteiten, niet alleen na het leeftijdsonderzoek en de beslissing van 19 december 2014 van de Dienst Voogdij, doch ook na het antwoord van 15 december 2014 van de Spaanse autoriteiten waarin werd medegedeeld dat verzoeker op 13 augustus 2014 op illegale wijze Spanje binnen reisde en verklaarde de volgende identiteit te bezitten: Asong Yannick, geboren op 15.05.1991, staatsburger van Kameroen.

Verzoeker gaat met zijn betoog tevens voorbij aan artikel 21 van de Dublin III-Verordening dat als volgt luidt:

“De lidstaat waarbij een verzoek om internationale bescherming is ingediend en die van mening is dat een andere lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van dit verzoek, kan die andere lidstaat zo spoedig mogelijk en in ieder geval binnen drie maanden na de indiening van het verzoek in de zin van artikel 20, lid 2, om overname verzoeken.

Niettegenstaande de eerste alinea wordt, in het geval van een Eurodac-treffer met gegevens die zijn opgeslagen overeenkomstig artikel 14 van Verordening (EU) nr. 603/2013 het verzoek uiterlijk twee maanden na ontvangst van de treffer toegezonden overeenkomstig artikel 15, lid 2, van die verordening.

Indien er binnen de in de eerste en tweede alinea vastgelegde termijnen geen verzoek tot overname van de verzoeker wordt ingediend, is de lidstaat waarbij het verzoek om internationale bescherming is ingediend, verantwoordelijk voor de behandeling ervan.”

In casu, is er sprake van een HIT EUDODAC zoals voorzien in artikel 14 van de Verordening (EU) nr. 603/2013 die dateert van 24 november 2014. Bijgevolg diende de verwerende partij ten laatste op 24 januari 2015 een verzoek tot overname te richten aan de Spaanse autoriteiten.

Het overnameverzoek van 16 januari 2015 steunde wel degelijk op de correcte gegevens die op dat ogenblik gekend waren zoals niet alleen blijkt uit de stukken in het administratief dossier die dateren van voor 16 januari 2015 maar ook bevestigd wordt door de beslissing van 18 februari 2015 van de Dienst Voogdij.

Verzoeker toont overigens niet aan welk belang hij heeft bij zijn betoog, daar de conclusie van de beslissing van 18 februari 2015 van de Dienst Voogdij als volgt luidt:

“De leeftijdsbeslissing van Mijnheer Yannick ASONG van 19 december 2014 blijft behouden.”

In tegenstelling tot wat hij betoogt, is de beslissing van 19 december 2014 niet uit het rechtsverkeer verdwenen ingevolge de beslissing van 18 februari 2015, daar in die laatste beslissing uitdrukkelijk wordt aangegeven dat de beslissing van 19 december 2014 behouden blijft en dat de in die beslissing opgenomen motieven bijgevolg van kracht blijven.

Uit de bestreden beslissing blijkt tevens dat er rekening werd gehouden met de beslissing van 18 februari 2015 van de Dienst Voogdij.

Verzoeker kan niet dienstig een schending aanvoeren van de artikelen 6 en 8 van de Dublin III-Verordening, daar uit het leeftijdsonderzoek en uit de gegevens vervat in het administratief dossier genoegzaam blijkt dat verzoeker meerderjarig is. De artikelen 5 en 6 van de Programmawet van 24 december 2002 hebben betrekking op de vereenvoudiging van het sociaal statuut van de zelfstandigen.

Uit wat voorafgaat, blijkt op het eerste gezicht dat verzoeker met zijn betoog niet aantoont met welke elementen en feiten die de verwerende partij kende op het ogenblik dat de bestreden beslissing werd genomen zij geen rekening zou hebben gehouden, noch dat zij die niet correct zou hebben beoordeeld.

Hij toont evenmin aan dat er een kennelijke wanverhouding zou bestaan tussen de overwegingen die de beslissing onderbouwen het dispositief van die beslissing, noch toont hij een schending aan van artikel 51/5 van de vreemdelingenwet.

De formele motiveringsplicht, zoals voorzien in de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid de juridische en feitelijke overwegingen die aan de beslissing ten grondslag liggen in de akte op te nemen en dit op een afdoende wijze. (R.v.St., 6 september 2002, nr. 110.071; R.v.St., 19 maart 2004, nr. 129.466; R.v.St., 21 juni 2004, nr. 132.710). Het begrip "afdoende" houdt in dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

Een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing leert dat de determinerende motieven, op grond waarvan de beslissing is genomen, worden aangegeven. In de bestreden beslissing wordt met verwijzing naar artikel 51/5 van de vreemdelingenwet en artikel 13, 1 van de Dublin III-Verordening op een duidelijke en uitvoerige wijze aangegeven waarom Spanje en niet België verantwoordelijk is voor de behandeling van de asielaanvraag van verzoeker.

Het middel is niet ernstig.

3. Dienvolgens is niet voldaan aan de cumulatieve voorwaarden om tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid over te gaan zoals opgelegd in de artikelen 39/82, § 2 van de Vreemdelingenwet en artikel 43, § 1 PR RvV.

Deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te verwerpen.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien mei tweeduizend vijftien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

Wvd. voorzitter,

dhr. G. OOGHE,

Toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

G. OOGHE

M. MILOJKOWIC